

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – București
Serviciul Soluționare Contestatii 1**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - București

Str.Prof.Dr. Dimitrie Gerota, nr.13, sector 2,
București

Tel: 021.307.57.64; Fax: 021.305.74.44

e-mail:Date.MunBucuresti.MB@mfinante.ro

Număr de înregistrare operator de date cu
caracter personal ANSPDCP: 20494

DECIZIA nr. /
privind soluționarea contestației formulate de
.X.
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov prin adresa nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x cu privire la contestația depusă de **.X., CUI x**, reprezentată legal de Administrator x și cu domiciliul fiscal în x.

Obiectul contestației înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov sub nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x îl constituie Decizia de impunere nr.x privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x, comunicată sub semnătură la data de x, prin care s-au stabilit obligații de plată suplimentare în sumă de **x lei reprezentând TVA.**

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1), art. 272 alin. (1) și alin (2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este învestită să soluționeze contestația formulată de **.X.**

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov au efectuat verificarea societății pentru perioada 29.11.2011-31.12.2015 pentru TVA.

Urmare constătarilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x, organul fiscal a emis Decizia de impunere nr. x privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice prin care s-au stabilit **obligații suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de x lei.**

Urmare inspecției fiscale s-au constatat abateri de la regimul deducerilor cu consecința neacceptării la deducere a TVA în sumă de x lei, astfel:

- achiziții de la societatea x, CUI x, în perioada 01.08.2013-01.09.2014, perioadă în care societatea nu era plătitoare de tva, în sumă de x lei, din care TVA aferent x lei;
- achiziții de la societatea x, CUI x, în perioada 01.02.2014-28.11.2014, perioadă în care societatea nu era plătitoare de tva, în sumă de x lei, din care TVA aferent x lei;
- achiziții de la societatea x, CUI x, în sumă de x lei, din care TVA aferent x lei, în condițiile în care au existat indicii pentru aplicarea art.11 alin.(1) din Codul Fiscal privind reîncadrarea tranzacțiilor efectuate cu această societate.

II. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. x privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice și a Raportului de inspecție fiscală nr. x, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov sub nr. x și la D.G.R.F.P.B. sub nr. x, **.X.** invocă următoarele aspecte:

- referitor la perioada verificată 2011-2015, echipa de inspecție fiscală nu a aplicat prevederile art.98 alin.(3) din OG 92/2003 cu privire la 3 ani fiscali și nu a avut în vedere că înregistrarea în scopuri de TVA este din 2012, iar la perioada fiscală de raportare a TVA a menționat eronat pentru perioada februarie 2012 – decembrie 2013 ca fiind trimestrul, în fapt pentru anul 2013 aceasta fiind luna calendaristică;
- în raportul de inspecție fiscală este menționat eronat capitalul social al societății în sumă de x lei, valoarea acestuia fiind în fapt de x lei.
- constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. x sunt nefondate și contradictorii, societatea neavând cunoștință de faptul că furnizorii x și x si-au pierdut calitatea de plătitori de TVA, societatea având contracte încheiate cu aceștia și acționând cu bună credință în relația cu acești parteneri. În plus, organele de inspecție fiscală nu precizează motivul anulării codului de TVA și data la care s-a publicat anularea astfel încât să fie aplicabile prevederile art.11 alin.(1⁴) din Codul fiscal;
- organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în

considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile societății și prevederile legale în vigoare se rețin următoarele:

3.1 Aspecte procedurale

3.1.1 Referitor la extinderea perioadei verificate peste termenul prevazut de 3 ani

Prin contestația formulată, contestatara invocă faptul că organele de inspecție fiscală nu au aplicat prevederile art. 98 alin.(3) din OG 92/2003 cu privire la perioada supusă controlului de 3 ani.

În speță, incidente sunt și prevederile art. 67¹, art. 94 și art. 98 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat:

“Art. 67¹-(1) Pentru stabilirea corectă a situației fiscale a contribuabililor, organul fiscal poate proceda la o verificare documentară.

(2) Verificarea documentară constă în efectuarea unei analize de coerență a situației fiscale a contribuabilului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului, precum și pe baza oricăror informații și documente transmise de terți sau deținute de organul fiscal, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale.”

“Art. 94-(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale (...)

“Art. 98-(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;

c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligațiile fiscale și poate fi extinsă pe perioada de prescripție dacă există cel puțin un element care să conducă la extindere.

Chiar dacă alin. (3), art. 98 din Codul de procedură fiscală face referire la termenul de 3 ani fiscali, organul fiscal a stabilit că perioada supusă inspecției fiscale se încadrează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, fiind în acord cu dispozițiile art. 98 alin. (1) și art. 94 din Codul de procedură fiscală.

3.1.2 Referitor la celelalte aspecte invocate de contribuabil și anume:

- faptul că organele fiscale nu au avut în vedere că înregistrarea în scopuri de TVA a societății este din 2012, iar perioada fiscală pentru anul 2013 a fost luna calendaristică și nu trimestrul cum a fost menționat în RIF;
- faptul că în RIF se menționează suma de x lei cu referire la capitalul social al societății și nu x lei, așa cum este în realitate

Se reține faptul că ele nu sunt în măsură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

3.2 Referitor la TVA neacceptată la deducere în sumă de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă, referitor la suma de x lei reprezentând TVA, Direcția Generală a Finanțelor Publice București, prin Serviciul de soluționare a contestațiilor 1, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată de pe facturi emise de persoane juridice care la data emiterii facturilor nu mai erau înregistrate ca plătitori de TVA.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea societății pentru perioada 29.11.2011 – 31.12.2015 din punct de vedere al TVA și au constatat abateri de la regimul deducerilor cu consecința neacceptării la

deducere a TVA în sumă de **x lei**, reprezentând TVA dedus pentru achiziții de la:

- **x**, CUI **x**, conform contract de vânzare – cumpărare nr.**x** având ca obiect “cumpărarea paletii euro”. Conform datelor din baza ANAF societatea a fost plătitoare de TVA în perioada 29.01.2013-01.08.2013. Societatea **.X.** a achiziționat în perioada 01.08.2013-01.09.2014 paleți în sumă de **x lei** din care **TVA aferent în sumă de x lei**. Societatea a achitat suma de **x lei** în numerar, iar transportul mărfurilor a fost făcut de furnizor;

- **x**, CUI **x**, conform contract de vânzare – cumpărare nr.**x** având ca obiect “vânzarea cumpărarea paletilor din lem”. Conform datelor din baza ANAF societatea a fost plătitoare de TVA în perioada 06.03.2012-01.02.2014. Societatea **.X.** a achiziționat în perioada 01.02.2014-28.11.2014 paleți în sumă de **x lei** din care **TVA aferent în sumă de x lei**. Societatea a achitat suma de **x lei** în numerar, iar transportul mărfurilor a fost făcut de furnizor.

Referitor la achizițiile de la acești parteneri, contestatara invocă buna credință, societatea având încheiate contracte cu furnizorii în cauză pentru achizițiile efectuate. Faptul că, ulterior, furnizorii și-au pierdut calitatea de plătitori de TVA, acest lucru nefiind cunoscut nici de ei și nici de **.X.**, nu poate reprezenta un motiv de a nu admite la deducere TVA-ul aferent achizițiilor, atâta timp cât societatea a vândut marfa, a colectat și a virat TVA la bugetul de stat.

În drept, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

“ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

[...]

(1⁴) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) și au fost înscrși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

„ART. 140 Cotele

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.”

„ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în

beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”

“ART. 155 Facturarea

(5) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2) și (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) - c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit. a) și b).

[...]

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

[...].”

Față de cele expuse mai sus se reține că, nu este îndeplinită condiția de deductibilitate a TVA prevăzută la art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, coroborat cu prevederile art.155 alin.(5) și alin.(19), respectiv ca pe factura de achiziție să fie înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care emite factura.

În speță, societatea **.X.** a efectuat achiziții de bunuri de la următorii furnizori care în perioada respectivă nu erau plătitori de TVA, astfel:

- achiziții de la x, CUI x, în perioada 01.08.2013-01.09.2014, în sumă de x lei din care TVA aferent în sumă de x lei. Conform datelor din baza ANAF societatea a fost plătitoare de TVA în perioada 29.01.2013-01.08.2013, înregistrarea în scopuri de TVA fiind anulată începând cu data de 01.08.2013;

- achiziții de la x , CUI x, în perioada 06.03.2012-01.02.2014, în sumă de x lei din care TVA aferent în sumă de x lei. Conform datelor din baza ANAF societatea a fost plătitoare de TVA în perioada 06.03.2012-01.02.2014, înregistrarea în scopuri de TVA fiind anulată începând cu data de 01.02.2014.

Ținând cont de prevederile art. 11 alin. (1⁴) din Codul Fiscal și de faptul că, în perioadele respective furnizorii nu mai erau înregistrați în scopuri de TVA, **.X.** nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor respective.

Prin contestația formulată, petenta nu produce probe și nu prezintă documente din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea stabilită de

inspecția fiscală, ori în conformitate cu prevederile art. 73 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu privire la sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale se reține că:

“(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Mai mult, în conformitate cu prevederile art. 276 din același act normativ **“(1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”**

Pentru toate cele de mai sus se reține că organul de inspecție fiscală în mod corect și legal nu a admis deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**, contestarea neprezentând dovezi prin care să demonstreze contrariul, motiv pentru care contestația urmează a se respinge pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată și nemotivată.

3.3 Referitor la TVA neacceptată la deducere în sumă de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă, referitor la suma de x lei reprezentând TVA, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul de soluționare a contestațiilor 1, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în condițiile în care tranzacțiile efectuate de societate nu pot fi luate în considerare.

În fapt, .X. a încheiat cu societatea x contractul de prestări servicii nr. x care prevede furnizarea de plateți pe o perioadă de 1 an cu plata în numerar. În baza acestui contract x a emis în perioada 01.08.2014 – 30.03.2015 un număr de 73 de facturi în valoare de x lei **din care TVA x lei**, fiecare factură fiind până în 5.000 lei pentru a nu fi încălcate prevederile OG nr. 28/2008.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru TVA-ul aferent acestor achiziții în baza art. 11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: *“La stabilirea sumei unui impozit impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției”*, pe baza următoarelor considerente:

- în urma unui control încrucișat la societatea x, s-a stabilit că aceasta nu funcționează la sediul social (domiciliul fiscal) declarat - în baza declarației date de dna. x, reprezentantul legal al societății neputând fi contactat. Mai mult, societatea în cauză nu a dat curs solicitărilor organelor de inspecție

- fiscală în ceea ce privește punerea la dispoziție a documentelor financiar contabile pentru stabilirea stării fiscale de fapt;
- din facturile prezentate nu rezultă date privind mijloacele de transport folosite, date de identificare ale delegatului, elemente care să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate;
  - au existat neconcordanțe între sumele declarate de cele două societăți în declarațiile 394, x declarând livrări către .X. cu TVA aferent în sumă de x lei.

Contestatară consideră măsura reîncadrării operațiunilor efectuate cu x, cu consecința neacceptării la deducere a TVA în sumă de x lei ca fiind nefondată iar argumentele organelor de inspecție fiscală contradictorii pe motiv că:

- mențiunea din RIF “pentru toate tranzacțiile efectuate, .X. nu a putut prezenta documente referitoare la achiziția efectuată de la x” este nereală în sensul că s-au prezentat la inspecție documente referitoare la tranzacțiile efectuate, respectiv contractul și facturile, aceste documente fiind menționate și în RIF;
- organele de inspecție fiscală și-au bazat constatările în ceea ce privește faptul că societatea x nu funcționează la sediul declarat pe declarația unei persoane care nu reprezintă societatea și doar după o deplasare la sediul acesteia fără a face alte precizări;
- presupunerea că facturile au fost întocmite sub plafonul de 5.000 lei pentru a nu fi încălcate prevederile OG nr.28/2008 este nereală, ritmul de achiziție al mărfii depinzând de factori obiectivi ca mod și ritm de achiziție, ofertă de piață, depozitare, posibilități de transport, disponibilitate de plată, prevederi contractuale;
- organele de inspecție fiscală nu au motivat în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții, sau a reîncadrării formei unei tranzacții.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.11 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) *La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.”*

În speță sunt incidente și prevederile art.7 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“(3) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz în parte.”

Cu privire la menţiunea “pentru toate tranzacţiile efectuate, .X. nu a putut prezenta documente referitoare la achiziţia efectuată de la x”, organele de inspecţie fiscală au făcut referire la lipsa documentelor de transport şi a avizelor de însoţire a mărfii, fapt ce a dus la efectuarea unui control încrucişat la societatea x.

În plus, constatările organelor de control s-au bazat nu doar pe declaraţia persoanei gasite la sediul social unde ar fi trebuit să funcţioneze societatea x, ci pe mai multe considerente, cum ar fi neonorarea invitaţiilor şi a somaţiilor transmise succesiv către societatea x SRL, verificarea bazelor de date ANAF privind declaraţiile depuse de societate. Toate aceste considerente au condus la concluzia că este îndeplinită condiţia de includere a societăţii x pe lista contribuabililor inactivi conform art.1 din Ordinul Preşedintelui ANAF nr.3846/2015 privind stabilirea condiţiilor şi declararea contribuabililor inactivi.

Mai mult, se reţine faptul că, prin contestaţia formulată, petenta nu produce probe şi nu prezintă documente din care să rezulte o altă situaţie de fapt decât cea stabilită de inspecţia fiscală, ori în conformitate cu prevederile art. 73 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu privire la sarcina probei în dovedirea situaţiei de fapt fiscale:

“(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele şi faptele care au stat la baza declaraţiilor sale şi a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Astfel, având în vedere constatările fiscale, faptul că nu au fost depuse alte documente în susţinerea contestaţiei, controlul încrucişat la firma implicată în tranzacţiile ce au făcut obiectul verificării, rezultă că, în mod legal, organele de inspecţie fiscală a stabilit că operaţiunile economice nu au o bază reală şi nu au acordat dreptul de deducere pentru **TVA în sumă de x lei**, motiv pentru care contestaţia urmează a fi respinsă pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate mai sus şi în temeiul art. 67¹, art. 94 si art. 98 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, art.7 alin.(3), art.73, art.276 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art.11 alin.(1), alin. (1⁴), art. 140 alin.(1), art. 146 alin.(1), lit.a), art.155 alin.(5) şi alin.(19) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările şi completările ulterioare, se

DECIDE:

Respinge contestația formulată de **.X.** împotriva Deciziei de impunere nr.F-IF x privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x **pentru TVA în sumă de x lei.**

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Ilfov sau la Tribunalul Municipiului București.